

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

ВІСНИК

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 1 (42)

**РІК НЕЗЛАМНОСТІ! РІК ПЕРЕМОГИ!
УСІМ ОСВІТЯНАМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ...**

Вінниця – 2023

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу
ВИПУСК № 1 (42)

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
Серія ВЦ № 1065-423-ПР від 24 грудня 2019 року
Журнал
(науково-виробничий, навчальний, довідковий)

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік
Мова видання: українська, англійська, німецька

Тематичні напрями Вісника:

- ❖ Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- ❖ Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- ❖ Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- ❖ Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- ❖ Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- ❖ Challenges in Education
- ❖ Відомі імена року
- ❖ Конкурси
- ❖ Рецензії

Номер затверджено на засіданні Вченої ради
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»
Протокол № 7 від 23 лютого 2023 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.;
відповідальний редактор: методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Мисліцька Н.А., д.філ.н. Войцехівська Н.К., к.філ.н., доц. Січкач С.А. (Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини), спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В.

Відповідальність за зміст статей несуть автори
Матеріали видаються в авторській редакції

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу : Випуск 1(42) /за заг. ред. К.Ф. Войцехівського. Вінниця : Твори, 2023. 146с.

ЗМІСТ

С Л О В О Р Е Д А К Т О Р А

ТУРЛЮК СВІТЛАНА, ЮНАШ ВІКТОРІЯ

ГОЛОВНІ АСПЕКТИ УДОСКОНАЛЕННЯ ЗМІСТУ І ФОРМ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ КОЛЕДЖУ 5

Ф І Л О Л О Г І Ч Н І С Т У Д І Ї

БАБІЙ АЛЛА, ВЕРЕМІЙ А. А.

МІСІЯ, БАЧЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВНІ ЗАВДАННЯ СУЧАСНИХ ФАХІВЦІВ ФІЛОЛОГІВ-СЛАВІСТІВ 13

ОМЕЛЯНЧИК ТЕТЯНА, БІЛИК ІРИНА

ПОЗАКЛАСНА РОБОТА З УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ І РОЗВИТКУ ЛІТЕРАТУРНО ОБДАРОВАНОЇ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ УЧНЯ 19

ОМЕЛЯНЧИК ТЕТЯНА, ГУЧОК НАДІЯ

КОРОТКИЙ ЕКСКУРС В ІСТОРІЮ СТАНОВЛЕННЯ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ З ЧАСІВ КИЇВСЬКОЇ РУСІ ДО СЕРЕДИНИ ХХ СТОЛІТТЯ 25

ОМЕЛЯНЧИК ТЕТЯНА, ІВАШКО АНАСТАСІЯ

ІСТОРИЧНА ІНВЕРСІЯ В ЛІТЕРАТУРНИХ ТВОРАХ ЯК АВТОРСЬКИЙ ПРИЙОМ БАЧИТИ СВІТ ІНАКШЕ 31

МИХАЛЬЧУК ОЛЕСЯ, ДЕРЕВЕНКО ОЛЕКСАНДРА

THE IMPACT OF ENGLISH BIBLICAL TRANSLATIONS ON THE DEVELOPMENT OF LANGUAGE AND LINGUISTICS 38

П С И Х О Л О Г О - П Е Д А Г О Г І Ч Н І С Т У Д І Ї

СВЕРЛОВИЧ ВАЛЕНТИНА

ФОРМУВАННЯ І РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ В ПРОЦЕСІ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ 44

ГОРОДЕЦЬКА ВАНДА

ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОХОДЖЕННЯ ФОЛЬКЛОРНОЇ ПРАКТИКИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ 57

БАРЩЕВСЬКА ІННА

ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ТА ПЕДАГОГІЧНОГО СУПРОВОДУ ДІТЕЙ ІЗ СИНДРОМОМ АСПЕРГЕРА ТА СДУГ 61

ЦІСАР ІРИНА, БОРОДІЙ ОЛЬГА

РОЛЬ КАЗКИ В РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ ДИТИНИ 65

ТАРАШЕВСЬКА ОЛЬГА, КАПУСТА ДАР'Я

РОЛЬ ЕКОЛОГІЧНОЇ СТЕЖИНИ В ОЗНАЙОМЛЕННІ ДОШКІЛЬНИКІВ З ПРИРОДНИМ ДОВКІЛЛЯМ 68

ОМЕЛЯНЧИК ТЕТЯНА, ПЕДОЧЕНКО АНАСТАСІЯ

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ТА ІСТОРИЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ НАОЧНИХ ЗАСОБІВ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ 72

ЦІСАР ІРИНА, РУМЯНЦЕВА ВІКТОРІЯ

ВПЛИВ АРТ-ТЕРАПІЇ НА МОВЛЕННЄВИЙ РОЗВИТОК ДОШКІЛЬНИКА..... 78

МАРЦЕНЮК ОЛЕНА

ПСИХОЛІНГВІСТИКА ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПРОВЕДЕННЯ СУЧАСНИХ ЗАНЯТЬ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ..... 82

Н А У К О В О - М Е Т О Д И Ч Н І С Т У Д І Ї

БУГА ОКСАНА

НАБУТТЯ ПРОФЕСІЙНО-ЗНАЧУЩИХ ЕКОНОМІЧНИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ЗАСТОСУВАННЯ ДІЛОВИХ ІГОР..... 88

ПРИСЯЖНЮК ДМИТРО

ЕВОЛЮЦІЯ МЕТОДИКИ ТРЕНУВАННЯ В БІГОВІ НА ВИТРИВАЛІСТЬ..... 93

СКРИПНИК НАДІЯ, ВОЛКОТРУБ А.О., ДЕМЧУК ВЕРОНІКА

STORYTELLING ЯК КОМУНІКАТИВНИЙ ТРЕНД ДЛЯ ЕФЕКТИВНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ..... 98

СКРИПНИК НАДІЯ, КОГУТЮК ОКСАНА, МАКСИМЕНКО Н. В., ТКАЧУК ТЕТЯНА

МЕТОДИ СТИМУЛЮВАННЯ І МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ..... 104

ШУСТОВА НАТАЛІЯ, ГОРБАТЮК А. В.

ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ПИСЬМОВОГО ДОДАВАННЯ ТА ВІДНІМАННЯ БАГАТОЦИФРОВИХ ЧИСЕЛ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ..... 109

СТЕПОВА АЛЛА

МУЗИЧНО-ДИДАКТИЧНА ГРА ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ГАРМОНІЙНО РОЗВИНЕНОЇ ОСОБИСТОСТІ..... 114

ТАРАШЕВСЬКА ОЛЬГА, ЦІСАР ІРИНА

ВИКОРИСТАННЯ «РОЗВИВАЮЧОГО ПРОСТОРУ» ЗА М. МОНТЕССОРІ ДЛЯ КОРЕКЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ РОБОТИ В УМОВАХ ІНКЛЮЗІЇ..... 118

ЯРЕМЧУК ОКСАНА

ФОРМУВАННЯ ІНІЦІАТИВНОСТІ І ПІДПРИЄМЛИВОСТІ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ В ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ ЗА ДОПОМОГОЮ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЖИТТЄВИХ ЗАДАЧ ФІНАНСОВОГО ЗМІСТУ..... 123

В І Д О М І І М Е Н А

ПОХИЛЮК ОЛЕНА

«ТОЙ, ЩО СЕРЦЕ ОБЕРНУВ У СУРМУ» (бесіда до 115-річчя від дня народження Олега Ольжича (приклади поезії за збіркою «Незнаному воякові»)..... 127

КІСЕЛЬОВ ДМИТРО

Б. ШОУ. ХУДОЖНЯ ПРАКТИКА: ПРОБЛЕМИ І ТРАДИЦІЇ..... 130

ЛИСИЙ АНАТОЛІЙ

ПЕРШІ ПІВ ТИСЯЧІ РОКІВ З ІСТОРІЇ ШПИКОВА..... 133

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ СТУДІЇ
ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ТА ПЕДАГОГІЧНОГО СУПРОВОДУ
ДІТЕЙ ІЗ СИНДРОМОМ АСПЕРГЕРА ТА СДУГ

УДК 37.015.3 : 376 – 056.3

БАРЩЕВСЬКА ІННА

*викладач кафедри шкільної педагогіки, психології та окремих методик
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»*

Дана стаття розкриває важливість діагностики та педагогічного підходу до дітей із так званим високофункціональним аутизмом, або синдромом Аспергера, а також синдромом дефіциту уваги та гіперактивності. На жаль, варто визнати, що діти з такими психоневрологічними особливостями сьогодні, особливо в Україні, залишаються не діагностованими вчасно та педагогічно занедбаними, оскільки через брак знань цієї проблеми досить часто їм ставиться помилковий ярлик «неуспішність». Отже, спробуємо докладніше розглянути не лише актуальну, але й дуже цікаву з погляду педагога тему.

Ключові слова: *синдром Аспергера, аутичний спектр, «люди дощу», високофункціональний аутизм, соціалізація, комунікативні навички, діагностика, синдром дефіциту уваги, гіперактивність.*

У науковому просторі існує чимало визначень синдрому Аспергера, оскільки медицина не стоїть на місці, у психіатрії ж на зміну «лякаючого» діагнозу аутизм прийшов «аутичний спектр», що, на нашу думку, дуже справедливо й ось чому.

Аутичний спектр – це особливість будови нервової системи, зокрема головного мозку, ключовим проявом якого є порушення соціальної взаємодії, а також вербальної та невербальної комунікації, що має різний ступінь вираження.

Синдром Аспергера є однією з форм розладу аутичного спектру, що позначений труднощами в соціальній взаємодії, особливому погляді на світ та оточуючих, проте з нормальним або (досить часто) з високим рівнем інтелекту, особливо в якійсь одній галузі діяльності.

Чому для педагогів так важливо мати базові знання, аби вміти виокремити та навіть діагностувати дитину із синдромом Аспергера? Тому що ці дітки, якщо не були діагностовані у віці до 3-х, 5-ти років (коли вже є певна симптоматика розладу аутичного спектру, особливо при важчих формах, такими дітьми займаються зазвичай кваліфіковані психоневрологи, психологи та педагоги), ідуть до звичайної школи, де стикаються з першими труднощами в соціальній взаємодії та часто «неуспішності» в навчанні. Особливістю синдрому Аспергера, тобто високофункціонального аутизму, є те, що він може ніяк себе не проявляти до підліткового або навіть дорослого віку. Хлопчиків із синдромом Аспергера більше, проте в дівчат він має дуже легкі прояви, й іноді важко навіть повірити, що дівчинка з оточення Вашої

дитини в школі має синдром Аспергера, оскільки такі дітки в подальшому вчать «маскувати» свою «некомунікативність».

Отже, перейдемо до симптоматики, на основі якої педагог може запідозрити синдром Аспергера:

- **Мова** – можуть починати розмовляти із затримкою (є одним з основних проявів РАС!), у дітей шкільного віку Ви можете помітити так звану «стереотипність» мови, часто вживаються одні й ті ж слова, важко засвоюються правила граматики, такі вихованці можуть придумувати свої слова, не завжди до кінця розуміють співрозмовника.

- **Невербальна комунікація** – таким діткам важко зчитати інформацію з міміки, жестів співрозмовника. Вам може здаватися, що дитина «байдужа», «неемоційна», що вона незацікавлена в розмові тощо. Ні, це лише одна з особливостей «людей дощу».

- **Соціальна взаємодія** – одна з найхарактерніших проявів розладів аутичного спектру. Щоб Ви краще могли зрозуміти стан таких діток, уявіть себе всередині скляної банки. Так, Ви спостерігаєте за світом, Ви бачите і чуєте, але між вами є той бар'єр, який заважає зрозуміти все цілком та отримати всю інформацію ззовні і, своєю чергою, відреагувати на неї. Варто зауважити, що ці дітки і дорослі люди не мають так званої інтуїції, вони не розуміють натяків, у них немає гнучкості поведінки, досить часто мають свою особливу реакцію на події та подразники. Оскільки дитина отримує інформацію в дещо приглушеному вигляді, вона продовжує

жити у своєму світі й не шукає дружби, контакту. У дорослому чи підлітковому віці такі люди мають не більше одного друга.

- **Важко сприймають зміни, також можуть спостерігати досить довго за якимось одним явищем.** Наприклад, можливо, Ви помічали, як у Вас на уроці є дітки, які можуть годину дивитися у вікно на те, як падає сніг або дощ, не виявляючи інтересу до того, що відбувається на уроці.

- **Навички та інтереси.** У дітей та дорослих з «особливим поглядом на світ» дуже добре себе демонструє компенсаторна функція нервової системи. Що це означає? У таких діток унікальні здібності в мистецтві, музиці, науці тощо. Телефони, комп'ютери, операційні системи й подібне – це все здебільшого і створено цими унікальними людьми. Існує таке поняття, як «музикотерапія», і саме музикою Моцарта лікують багато розладів нервової системи, варто зазначити, що і в Моцарта були ознаки синдрому Аспергера. З огляду на це Ви, як викладачі, можете спостерігати різницю успішності в навчанні: труднощі з одними предметами, та, навпаки, великі досягнення в засвоєнні інших, – це і є сильним аспектом таких дітей, які потребують розвитку та підтримки.

- **Школа.** У кожного з нас свої спогади. Але такі дітки відчувають свою «особливість»: їх часто ображають, у них нерідко формуються фобії, часті пориви гніву, іноді з аутоагресією. Тому особливим завданням педагогів є згладжування таких гострих кутів. Якщо у Вас в класі є учень чи учениця, що має

певні ознаки, вказані вище, Ваш обов'язок – забезпечити комфортну атмосферу такій дитині.

Отже, ми живемо в час, коли часу бракує. Батьки бувають різними і не всі здатні зауважити «особливості» поведінки своїх дітей, особливо тоді, коли це в легкій формі і вже проявляє себе в шкільному віці. Педагог досить часто є саме тією «первинною ланкою», яка може виявити, продіагностувати й далі, вже із залученням фахівців та батьків, продовжувати продуктивно працювати з дітками, які потребують трішки більшої уваги та підходу. У дітей із синдромом Аспергера, як було сказано вище, досить часто є талант до певних галузей та спеціалізацій, тому Ваше завдання – разом із батьками допомогти розвивати ці «сильні сторони», оскільки це і стане запорукою успішного майбутнього дитини. Також робота психолога та психотерапія в комплексі допоможуть боротися з нападами страху, паніки, гніву та аутоагресії.

Варто зазначити, що так звані «люди дощу» при грамотному підході фахівців, у нашому випадку це робота педагогів разом з батьками та психологами, мають великі шанси на успішне майбутнє та повноцінне яскраве життя. І хто знає, можливо, саме у Вашому класі є майбутній видатний художник, музикант, письменник чи науковець.

СДУГ (синдром дефіциту уваги та гіперактивності) – це неврологічно-поведінковий розлад, який проявляється в нездатності дитини або дорослої людини довгий час концентрувати увагу, в імпульсивності та в надмірній моторній

активності. При невчасній діагностиці та без комплексного лікування може призвести до важких поведінкових та психологічних розладів людини, що, своєю чергою, знижує якість життя та призводять до інвалідності у важких випадках. Кожен педагог повинен знати прояви цього розладу для ранньої діагностики, а також комплексного та продуктивного підходу в освітньому процесі.

Враховуючи, що в час гаджетів та доступності інтернету все більше дітей вважаються «гіперактивними», а термін «гіперактивність» стає трендовим, нівелюючи всю проблематику істинного неврологічного розладу, який потребує уваги та корекції.

Основні поведінкові прояви СДУГ, на які повинен звернути увагу вчитель, це:

- **неуважність** – дитині важко сконцентрувати свою увагу на чомусь більше, ніж на кілька хвилин;
- **надмірна моторна активність** – дитина не може всидіти на місці, встає, ходить по класу, часто супроводжує це стереотипними рухами та нервовими тиками;
- **імпульсивність** – необдумані дії, дитина не може дочекатися завершення питання чи завдання, починає викрикувати, вигукувати на місці;
- **педагогічна запущеність та неуспішність** – труднощі з розумовою діяльністю (варто зауважити, що досить часто в дітей із СДУГ немає дефіциту інтелекту та розумової відсталості, навіть навпаки, серед таких людей багато талановитих), а саме із виконанням

домашнього завдання, особливо тоді, коли воно потребує багато часу;

- **агресія** також є одним із проявів СДУГ – тому варто про це пам'ятати, вибираючи спортивні секції для дитини, уникати таких, які можуть лише погіршити ситуацію (боротьба, бокс тощо), та віддавати перевагу ігровим видам спорту;

- **розсіяність та забудькуватість** – губить речі, одяг, іграшки, невчасно приходить на заняття тощо;

- **зміна настрою;**

- **проблеми із самоорганізацією** – таким дітям складно виконувати якісь поставлені перед ними завдання, що потребують відповідальності;

- **хлопчики схильні до такого розладу частіше, ніж дівчата.**

Тому існує вагома різниця між просто «гіперактивними» дітьми та неврологічною гіперактивністю. Важливо про це знати для того, щоб «не упустити» момент та звернутися до потрібних спеціалістів. Передусім до лікаря-психоневролога, оскільки, починаючи із 6-ти років, діти із СДУГ середнього та важкого ступеня важкості потребують насамперед медикаментозного лікування, а також психолого-педагогічної корекції, причому разом із батьками.

Оскільки у звичайних школах, майже в кожному класі, є хоча б одна дитина із СДУГ, учителям необхідно вміти комунікувати з такими учнями.

Отже, якщо у Вас в класі є дитина з СДУГ, **необхідно:**

- Передовсім провести розмову з батьками; у випадку, якщо дитина не

обстежена, вимагати консультації з лікарем-психоневрологом.

- Не можна підвищувати голос та порівнювати таких дітей з іншими, оскільки у них і так занижена самооцінка, такими діями вчитель лише погіршити ситуацію.

- Дати такій дитині час на «відновлення» уваги, не вимагати більше, ніж дитина може в даний момент зробити: якщо 2 хвилини – тоді 2 хвилини, 5 – тоді 5, якби ви не намагалися «спіймати» більше його уваги, не вийде.

- Таких дітей потрібно мотивувати та хвалити за будь-які позитивні дрібниці.

- Настоювати на грамотному підборі спортивних секцій.

- А також це робота з психологом, арт-терапія тощо.

Незважаючи на всі труднощі, діти із СДУГ – це, здебільшого, обдаровані люди, які потребують особливої підтримки, уваги та розуміння.

І, підсумовуючи, зауважимо, що, на труднощі, з якими стикаються під час освітнього процесу як викладачі, так і діти з даними неврологічними особливостями, натрапляють також і їхні батьки. Наше завдання як педагогічних працівників володіти знаннями для ранньої діагностики, а також створювати оптимальні освітні умови для розвитку індивідуальних здібностей та тих сильних сторін, якими володіє кожна унікальна дитина із синдромом Аспергера та СДУГ. А також підтримка та допомога в тих царинах діяльності, у яких спостерігаються найбільші труднощі.

Як демонструє всесвітня історія, переважно не діагностованими дітьми з найвидатніші науковці, музиканти та особливими освітніми потребами. митці свого часу були саме такими,

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Adams, P.L. (1973). Obsessive Children: a Sociopsychiatric Study. Butterworths: Lond
2. Asperger, H. (1944). Die 'aunstisehen Psychopathen' im Kindesalter. Archiv fur psychiatrie und
3. Nervenkrankheiten 117, 76-136.
4. Asperger, H. (1968). Zur differentialdiagnose des kindlichen Autismus. Acta paedopsychiatrica 35, 136-145.
5. Asperger, H. (1979). Problems of infantile autism. Communication 13, 45-52.
6. Bartak, L. & Rutter, M. (1976). Differences between mentally retarded and normally intelligent autistic children. Journal of Autism and Childhood Schizophrenia 6, 109-120.
7. Галян І. М. Психодіагностика. Навчальний посібник / І. М. Галян . - К.: Академвидав. - 2009. - 464 с.
8. Дуткевич Т.В. Практична психологія: Вступ до спеціальності / Т.В.Дуткевич, О.В Савицька - К.: Центр учбової літератури, 2010. - 256 с.
9. Корольчук М.С. Психодіагностика: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів /М.С. Корольчук, В.І. Осьодло; за заг. ред. М.С.Корольчука. М.: Москва. - 2010.- 400 с.
10. Поліщук С.А. Методичний довідник з психодіагностики: навч.-метод. посібник / С.А. Поліщук. – Суми : Університетська книга. - 2009. – 226 с.

Стаття надійшла до редакції

15 січня 2023

РОЛЬ КАЗКИ В РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ ДИТИНИ

УДК 159.923 : 821 - 93

ЦІСАР ІРИНА

спеціаліст вищої категорії кафедри теорії, фахових методик та технологій дошкільної освіти КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

БОРОДІЙ ОЛЬГА

студентка факультету дошкільної освіти та музичного мистецтва КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Актуальність. Період дошкільного дитинства можна назвати віком пізнавальних емоцій, до яких відносяться почуття здивування, зацікавлення, допитливості. Діяльність дітей, стосунки з дорослими й однолітками, реакції на нові обставини, ставлення до персонажів казок, розповідей сповнені емоцій і почуттів, що